

Nr 322.

Av herr **Lindmark m. fl.**, om *höjning av det av Kungl. Maj:t föreslagna anslaget till byggande av enskilda utfartsvägar m. m.*

Till byggande av enskilda utfartsvägar föreslår Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen, sjätte huvudtiteln, punkt 15, ett extra reservationsanslag av 500.000 kronor. Beloppet är lika med vad riksdagen för två senaste budgetåren för ändamålet ställt till förfogande. Anslaget utgår från och med budgetåret 1930/1931 till samtliga län.

Behovet av utfartsvägar är självfallet störst i Norrland. I Norrbottens län förelåg enligt uppgifter i propositionen ansökningar om bidrag till företag med en beräknad kostnad av över 3.000.000 kr. I Västerbottens län uppgick sammanlagda längden av nu erforderliga vägar av ifrågavarande slag till 1075 km. och behövt statsbidrag till dessa beräknades till 2.230.700 kr. Erforderligt statsbidrag enbart till byggnadsföretag som nu vore under arbete beräknades uppgå till 1.600.000 kr. I Jämtlands län uppginge sammanlagda beräknade kostnaden för utfartsvägar för vilka arbetsplaner upprättats men vilka icke kunnat erhålla bidrag i brist på medel till 214.300 kr. I Västernorrlands län erfordrades för fullbordande av redan påbörjade företag statsbidrag med i runt tal 86.000 kr. samt till företag för vilka planer finnas upprättade och ansökningar om bidrag inlämnats till länsstyrelsen på omkring 742.000 kr. Enbart till de fyra nordligaste länen uppgår medelsbehovet sålunda till omkring 6.000.000 kr. Härtill kommer anslagsbehovet till utfartsvägar i övriga län inom riket med över 500.000 kr.

Förutom den många gånger vitsordade stora betydelsen för befolkningen i de olika orterna att erhålla framkomlig väg till sina gårdar och byar har ifrågavarande anslag i dessa arbetslöshetstider den allra största betydelse att ge arbetstillfällen åt småbrukare, skogs- och lantarbetare, som annars hava mycket svårt att bliva delaktiga av de av staten och kommunerna anordnade allmänna arbeten. Ett förhöjt anslag för ifrågavarande ändamål skulle därför tjäna ett dubbelt ändamål av största betydelse.

För att i största möjliga grad kunna giva de arbetslösa i de olika orterna tillfällen till behövt arbetsinkomst hava länsstyrelserna lämnat mindre belopp av till deras förfogande ställda medel i och för påbörjande av utfartsvägs anläggning. Det är av högsta vikt att fortsatt tilldelning

av stats- och landstingsmedel till dessa påbörjade företag kan ges, samtidigt som nya företag kunna tilldelas anslag. Men härför kräves att riksdagens anslag för utfartsvägar väsentligen höjes.

Då en förhöjning av anslaget, som vi härmed föreslå, är i lika grad motiverat med hänsyn till rådande arbetslöshet som av behovet att inom en ej alltför avlägsen framtid erhålla förbättrade kommunikationer synes starka skäl tala för att höjning av anslaget kan tagas av det anslag för arbetslöshetens hävande som årets riksdag på Kungl. Maj:ts förslag kan komma att besluta. På grund härav anse vi att anslaget till arbetslöshetens lindrande, som i propositionen föreslås att utgå med betydande belopp, skall minskas med 1.000.000 kr. och anslaget till enskilda utfartsvägar höjas med motsvarande belopp och alltså fastställas till 1.500.000 kr. Genom denna anordning kommer ökning av anslaget icke att innebära ökning av budgetens utgiftssumma.

Med hänvisning till vad härovan anförts få vi vördsamt föreslå riksdagen besluta,

att det i statsverkspropositionen, sjätte huvudtiteln, punkt 15, till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1933/1934 föreslagna reservationsanslaget å 500.000 kr. måtte höjas med 1.000.000 kr. till 1.500.000 kr. och

att anslaget till arbetslöshetens lindrande må nedräknas med motsvarande belopp.

Stockholm den 21 januari 1933.

Ewald Lindmark.

Eric Hansson.

N. E. Nilsson,

Antnäs.